Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

riuntur: & aliq̃ ultra decrepitã uenium
senecutẽ. & quare quida egestuosi s. alii
aut facul tatib; dilatant. & quom̃ iniu-
sti opulenti s. iusti ũ paupiate premuntur.
Et uenit ei uox dicens. Antoni. ad te ipsũ
attende; hec enim iudicia di s. & te sci re ea
non conuenit. O ix̃ iterũ abbas antonius.
Vidi omnes laqueos inimici extensos in terra.
& ingemiscens dixi. Quis putas transit istos.
Et audiui uocẽ dicenti ũ. Humilitas.
Venerũ aliquando senes ad abbatẽ anto
nium. & erat cũ eis aliã abbas ioseph. Volens
aut abbas antonius pbare eos. mouit sermo
nem de scripturis scis. & cepit interrogare
de iuniorib; qd̃ eã hoc aut illud uerbũ.
& singuli illoq̃ dicebant put poterant. Ille
aut dix̃. Nec du inuenistis. Post omnes autẽ
dix̃ abbati ioseph. Tu quom̃ dicis uerbũ hoc.
Et ille resp̃. Nescio. Et dix̃ abbas antonius.
Vere abbas ioseph solus inuenit uiã qui se
Astiterũ aliquando abbati Nescire dixit. xxxii.
arsenio demones incella sedenti. & tribu
labant eũ. Supuenerũ aut & fres qui ei mi-
nistrare soliti erant. & stantes ext̃ cellã audi-